

Tuần Báo Vô Vi

11 tháng 6 năm 2023

Số 659

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cử ăn có tốt không ?
- 2) Ăn chay có tốt không?
- 3) Ăn chay phải ăn những thứ gì?
- 4) Không xuất gia đâu Phật có tu tiến không?
- 5) Tự tu tự tiến phải làm sao ?
- 6) Tận tâm bằng cách nào?
- 7) Phải thực hành bằng cách nào ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 18-09-2005 10 : 00 AM Hỏi: <i>Cử ăn có tốt không ?</i> Đáp: Thừa cử ăn thịt đỏ rất tốt. Kệ : Cử ăn là chuyện rất cần thiết Sửa tiền tâm thân mới được yên Giải quyết chính mình thân ổn định Thành tâm tu luyện sống an yên.	2) Montréal, 19-09-2005 2: 00 AM Hỏi: <i>Ăn chay có tốt không?</i> Đáp: Thừa ăn chay rất tốt. Kệ: Ăn chay bớt bệnh đau nhức mỗi Tự cứu chính mình hết bệnh luôn Hội tụ nhơn hiền trong thức giấc Bình tâm tu luyện giữ bền lâu.
3) Montréal, 20-09-2005 1: 45AM Hỏi: <i>Ăn chay phải ăn những thứ gì?</i> Đáp: Thừa ăn chay bằng rau cải là tốt. Kệ: Ăn chay bằng rau cải rất quý Uống nước trong không có hóa chất Tự cứu tâm an không lộn xộn Thành tâm tu luyện chẳng ồn ào.	4) Montréal, 21-09-2005 1: 05 AM Hỏi: <i>Không xuất gia đầu Phật có tu tiến không?</i> Đáp: Thừa Phật không bắt buộc ai tu cả. Kệ: Tự tu tự tiến là chánh pháp Thực hành chánh pháp nan suy sụp Học hỏi không ngừng tự tiến xuyên Thành tâm tu luyện pháp phân huyền.
5) Montréal, 22-09-2005 4 : 20 AM Hỏi: <i>Tự tu tự tiến phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa tự tu tự tiến là phải siêng năng và cần mẫn. Kệ : Cần mẫn thực hành chánh pháp đúng Thực hiện công phu ráo riết thành Chánh pháp không sai, không tạo động Thành tâm tu luyện khỏi lòng vòng.	6) Montréal, 23-09-2005 2 : 30 AM Hỏi: <i>Tận tâm bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa tận tâm bằng cách thực hành. Kệ: Thực hiện công phu cố gắng tu Khai triển muôn chiều quy một mối Phát triển không ngừng tự tiến xuyên Thành tâm tu luyện pháp phân huyền.
7) Montréal, 24-09-2005 2 : 55 AM Hỏi: <i>Phải thực hành bằng cách nào ?</i> Đáp: Thừa phải thực hành chớ không có lý thuyết. Kệ : Bình tâm thực hiện pháp môn tiên Giải tỏa phiền ưu giải nỗi phiền Tiến hóa không ngừng ta phải học Thành tâm tu luyện sống mới yên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 27

Tình thương giao cảm nỉ non
Quy về nguồn cội chẳng còn khổ đau
Minh tâm kiến tánh nhiệm màu
Rõ mình rõ họ rõ tàu Tây Phương.

Chơn tâm thực hiện mới an
Tự bàn tự tiến mở màn khai tâm
Lý đời lẽ đạo diệu thâm
Thực hành tự đạt khỏi lầm khỏi sai.

Lý kia phân xét nơi người
Tâm kia trọn giữ vui cười hợp khuynh
Mẹ sanh mẹ dưỡng chơn tình
Giúp con tiến hóa hòa mình nơi nơi.

Thực hành giải tỏa đêm ngày
Nghịch thân gieo nạn nghiệp bày đảo điên
Đất trời chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ triển miên thực hành.

Montreal, ngày 12-7-1980

“*Tình thương giao cảm nỉ non*”: Chúng ta ở thế gian có tình thương giao cảm chuyện này, chuyện kia. Rồi chúng ta mới tìm lối thoát cho chúng ta để.

“*Quy về nguồn cội chẳng còn khổ đau*”: Vạn giáo quy nguyên chỉ có một đề quy về một nguồn cội mà thôi! Chúng ta hiểu rồi, chúng ta không còn chấp và không còn mê. Nói tôi mê đạo này, tôi chấp đạo kia, không bao giờ còn cái đó nữa. Chúng ta phải xóa bỏ trong ý thức đó, để chúng ta thực hành và sửa. Khứ trước lưu thanh để phần thanh điển thừa tiếp được phần thanh điển ở bên trên mới quy về nguồn cội thì mới tránh chuyện khổ đau giả tạm tại thế, nó lôi cuốn chúng ta.

“*Minh tâm kiến tánh nhiệm màu*”: Chúng ta minh tâm kiến tánh, hiểu được tâm của chúng ta là hòa hợp cả càn khôn vũ trụ. Kiến tánh là thấy sự sai trái của mình gây nên bệnh hoạn và làm cho cơ thể bất ổn thì lúc đó chúng ta mới thấy sự nhiệm màu của Đấng Tạo Hóa đã nâng đỡ chúng ta từ giờ phút

khắc. Chúng ta rõ lấy chúng ta, rõ lấy thiên hạ cũng đang học hỏi những gì mà ta đã và đang học.

“*Rõ mình rõ họ rõ tàu Tây Phương*”: Lúc đó chúng ta mới biết cách nào xây dựng để trở về một cảnh trường cửu là Tây Phương bất diệt, hư không đời đời.

Sự sắp đặt của thiên cơ biến chuyển từ giờ, từ phút, đưa tâm linh hòa hợp với các giới, tránh sự cô độc lầm than. Bởi vì trở về hư không thì các bạn ở với các giới, không có chỗ nào mà từ khước, chỗ nào mà chúng ta chê hết thấy. Nơi nào cũng là nơi tốt đẹp hòa cảm để xây dựng tiến hóa, làm sáng suốt cho cả càn khôn vũ trụ. Không còn cảnh lầm than nữa, không còn sự chia ly đau khổ nữa, nó hòa là một đầu còn sự chia ly đau khổ nữa. Các bạn tu rồi, các bạn mới trở về nguồn cội thì các bạn sẽ đắc quả. Đắc tất cả không phải là đắc một và bỏ tất cả đầu, hòa tan trong hư không thương yêu đời đời.

“*Chơn tâm thực hiện mới an*”: Chơn tâm chúng ta là chủ của tiểu thiên địa này, phải thực hiện thì mới an.

“*Tự bàn tự tiến mở màn khai tâm*”: Chúng ta luận bàn, suy xét, dẫn đo cái phải cái quấy, cái thanh cái trước, mới tự tiến. Mở màn khai tâm, lúc đó chúng ta tiến được thì chúng ta đã mở màn rồi. Cũng như chúng ta thoát khỏi lên trên miệng giếng. Khai tâm thấy bao nhiêu sự nhẹ nhàng về với chúng ta, cảnh đời đời bất diệt ở trong ta mà ra. Nhưng mà chúng ta không chịu khám phá và khai thông nó ra, rồi cứ giam giữ trong sự u tối mà thôi.

“*Lý đời lẽ đạo diệu thâm*”: Lý đời ở thế gian, nhưng mà lẽ đạo diệu thâm hơn lý đời. Lẽ đạo mà các bạn sống trong niềm đạo rồi, các bạn thấy sự tin yêu diệu thâm giải tỏa những sự thắc mắc của nội tâm. Các bạn có một triết lý rất vững để tự tiến, tự giải.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 20 tháng 9 năm 1969

Thiên địa huy hoàng tâm quyết tiến
Phú sanh bạch địa cảnh giao liên
Nhơn quần mê giấc cùng chung sống
Khốn cảnh luân phiên hiện diện tiền.

Thế gian khổ lạc nổi liền
Tiền căn qui định tánh phiền phải mang
Lần lần đời đạo chuyển sang
Quy nguyên tâm trạng bàng hoàng tiêu tan
Luận đi xét lại hợp bàn
Tâm ta sao lại mơ màng bất minh
Do đâu kết tập thân hình
Muốn xinh muốn đẹp muốn mình hơn ai
Chỉ lo theo dõi bên ngoài
Bên trong đen tối chẳng ai đoái hoài
Tự che tự chở tự bày
Thế gian giả tạm làm sai hoài hoài
Phạm rồi tái phạm tại ai ?
Sân si xuất hiện hại tai đủ bề.
Gia đình huynh đệ bối bē
Tình thương thiếu sót hướng về đấu tranh
Sống trong khổ cảnh giựt giành
Trăm người như một tạm đành phải theo
Tham lam thấy cảnh quá nghèo
Thấy mình nhỏ bé muốn trèo lên cao
Nội tâm biến đổi ào ào
Phong ba nổi loạn thanh tao chẳng còn
Thân người đền nợ nước non
Hồn người phán xét cuối lòn chuyển thân
Thế tình tạo hóa cán cân
Đâu đâu cũng có hợp tang thế sanh
Chúc cho các bạn vui hành
Phật Tiên cởi mở điều lành gặp may.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA) Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I 4.10 PHẨM LITTA

96. CHUYỆN BẮT ĐẦU (Tiền Thân Telapatta)

Như người mang bát dầu...,

...

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-lanai, Bồ Tát sanh ra làm người con trai trẻ nhất trong một trăm người con của vua, dần dần đến tuổi trưởng thành. Thời ấy, các vị Phật Độc Giác thường đến dùng cơm trong cung điện của vua và Bồ Tát phục vụ các vị ấy. Một hôm Bồ Tát suy nghĩ: “Ta có rất nhiều anh, không biết ta có được vương quốc thuộc gia sản trong thành này hay không? Nếu hỏi các vị Phật Độc Giác, ta sẽ biết”.

Vào ngày kế tiếp, khi các vị Phật Độc Giác đến, Bồ Tát đem lại bình thủy, lọc nước rửa chân cho các vị ấy và lau khô. Ăn xong, khi các vị ấy đang ngồi, Bồ Tát đánh lễ, ngồi xuống một bên và hỏi vấn đề ấy. Các Phật Độc Giác trả lời:

- Này hoàng tử, ngài sẽ không được vương quốc trong thành phố này. Từ đây các xa khoảng hai ngàn dặm, tại nước Gandhara, có một thành phố tên là Takkasila. Nếu hoàng tử có thể đến đó trong vòng bảy ngày, ngài sẽ được vương quốc. Nhưng có sự nguy hiểm trên con đường đi đến đó, nếu như đi thẳng con đường dài năm mươi dặm, ngài phải ngang qua khu rừng lớn. Bằng cách đi vòng khu rừng ấy, thì con đường dài đến một trăm dặm. Đó là khu rừng hoang vu có

phi nhân ở. Giữa quãng đường rừng, các nữ Dạ-xoa dựng lên những căn nhà. Dưới cái tàn có trang hoàng bằng những ngôi sao vàng lấp lánh, chúng bày một cái giường lớn, quý giá, xung quanh có màn treo đẹp đẽ, với nhiều màu sắc tuyệt diệu. Chúng tô điểm với đồ trang sức chư Thiên và ngồi trong các căn nhà ấy. Khi có những người đàn ông đi đến, chúng cảm dỗ, kêu gọi với những lời dịu ngọt. Các người có vẻ mệt mỏi, hãy đến đây, ngồi xuống uống nước rồi đi! Với những ai đến đó, các nữ Dạ-xoa đều mời ngồi, làm họ khởi dậy lòng tham dục với sắc đẹp mỹ miều của chúng, khiến họ bị ái dục chi phối. Khi họ hành lạc với chúng, ngay khi ấy, các nữ Dạ-xoa ăn thịt họ với máu còn nhỏ giọt, chấm dứt mạng sống của họ. Những ai đam mê tiếng, chúng lấy lời ca điệu nhạc dịu ngọt cảm dỗ. Những ai đam mê hương, chúng lấy thiên hương cảm dỗ. Những ai đam mê vị, chúng lấy các món ăn chư Thiên hảo hạng cảm dỗ. Những ai đam mê xúc, chúng lấy giường chư Thiên với nệm đỏ hai đầu cảm dỗ. Nhưng nếu hoàng tử nhiếp phục được các căn, cương quyết không nhìn chúng, an trú chánh niệm mà đi, đến ngày thứ bảy, ngài sẽ nhận được vương quốc tại đây.

(còn tiếp)

